

— 2) f. ई patron. der Sunandā, der Gattin Bharata's, MBh. 1, 3785.
सार्वसेनि (wie oben) m. patron. des Çaukeja TS. 7, 1, 20, 2. ०यस
WERN. Nax. 2, 329. pl. N. eines Kriegerstammes gaṇa dāmanyaदि zu
P. 5, 3, 116.

सार्वसेनीय m. ein Fürst der Sārvaseni gaṇa dāmanyaदि zu P. 5, 3, 116.
सार्वसेन्य adj. aus Sārvasena stammend gaṇa शपिडकादि zu P.
4, 3, 92.

सार्वपुर्ण (von सर्वायुस्) adj. volle Lebenskraft habend: Agni Çat. Br.
8, 1, 4, 6. ein Fürst Ait. Br. 8, 15.

सार्षप (von सर्षप) adj. vom Senf kommend: तैल, स्नेह Senföl Kauç. 30.
Jāṇ. 1, 283. Sāh. D. 14, 7. Suçr. 1, 183, 1. शाक 218, 19.

सार्ष्ट adj. von gleichem Range, von gleichem Werthe: यदि सार्ष्ट प्रवृषी-
रन्मानवैलपौत्रवसेति Âçv. Çr. 12, 15, 5. स एष प्रथमः सर्वेषामेव सार्ष्टः
स्यात् Nidānas. 6, 13. — Vgl. सार्ष्टिता.

सार्ष्टि 1) m. a) = सार्ष्ट Pravarādhj. in Verz. d. B. H. 59, 41; vgl. 60,
6. — b) patron. Âçv. Çr. 12, 10, 10. — 2) f. = सार्ष्टिता Bhāg. P. 3, 29,
13. PAÑĀR. 2, 7, 3. WILSON, Sel. Works 1, 149.

सार्ष्टिता f. etwa Gleichheit des Ranges oder Werthes: सायुज्य, सार्ष्टिता,
समानलोकता TBh. 3, 9, 30, 2. 12, 5, 12. 9, 8. PAÑĀV. Br. 25, 18, 6. KHAND.
Up. 2, 20, 2. TAITT. Âr. 10, 13. MAHĀNĀR. Up. in Ind. St. 2, 94. ब्रह्म^० M.
4, 332. मत्^० Bhāg. P. 11, 27, 51. — Vgl. सार्ष्ट.

साल m. N. pr. eines Fürsten RĀĠA-TAR. 7, 218. — Vgl. 1. शाल.

सालकि m. N. pr. eines Muni Verz. d. Oxf. H. 54, 6, 40.

सालक्तक s. unter घलक्तक.

सालताय (von सलताया) n. Gleichheit in Merkmalen SARVADARÇANAS.
14, 1. 2.

सालङ्कटङ्कटा f. N. pr. einer Rākshasi, einer Tochter der Saṁdhjā
und Gattin Vidjutekeça's, R. 7, 4, 23. — Vgl. शालकटङ्कट.

सालङ्कार (2. स + श्र^०) adj. (f. श्रा) geschmückt ÇAUT. 18.

सालचन्द्र m. N. pr. eines Fürsten TĀRAN. 2. 82. fg.

सालज्य n. Bez. von Brahman's Wohnort (संस्थान) KAUSH. Up. 1, 3, 5.

सालबल (?) N. pr. eines Ortes TĀRAN. 293.

सालम्बन adj. = स्वकीयालम्बनेन सहितम् Verz. d. Oxf. H. 230, a,
39. fg. Vgl. unter शालम्बन.

सालवन s. भद्र^०.

सालवाहन m. v. l. für सातवाहन H. 712, Schol.

सालस adj. = श्रलस matt, träge: मदनविह्वलसालसाङ्गी KAURAP. 1.
०दृष्टियात् R. 6, 30.

सालाकरी f. ein im Kampfe bestiegtes Weib ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

सालावृक m. etwa Hyäne oder wilder Hund RV. 10, 73, 2. सालावृ-
काणां कृदयान्येता 98, 15. इन्द्रो यतीन्सालावृकेभ्यः प्रादात् Ait. Br. 7, 28.
TS. 6, 2, 3, 5. KAUSH. Up. 3, 1 (०केय Comm.). MBh. 1, 3211. 3, 15674. 6,
2688. 7, 1320. 10, 482. HARIV. 7420. Bhāg. P. 5, 8, 9. 15. 8, 2, 21. 9, 10.
मनुष्य^० MBh. 12, 4226. f. ई TS. 6, 2, 4, 4 (सला^०). Ind. St. 3, 458. 466.
Comm. zu TAITT. Âr. 4, 29. fg. Nach den indischen Lexicographen ist
०वृक m. Hund AK. 3, 4, 12. H. 1280. an. 4, 27. MED. k. 216. HALĀJ.
2, 126. HĀ. 253. Schakal AK. H. an. MED. Affe AK. H. an. MED. HĀ.
Vgl. noch Ind. St. 13, 191. In den jüngeren Schriften (mit Ausnahme
VII. Theil.

der Bomb. Ausg. des Bhāg. P.) stets शाला^० geschrieben.

सालावृकीय Ind. St. 4, 460. 465 wohl nur fehlerhaft für ०वृकेय.

सालावृकेय m. Junges der Hyäne oder des wilden Hundes PAÑĀV.
Br. 8, 1, 4. 13, 4, 17. 14, 11, 28. 18, 1, 9. 19, 4, 7. Ind. St. 3, 465. fg. KAUSH.
Up. 3, 1 (nach der Lesart des Comm.).

सालेन्द्रराज m. N. pr. eines Mannes LALIT. ed. Calc. 201, 12.

सालोक्च (von सलोक्च) n. = सलोक्ता das Innere derselben Welt
Bhāg. P. 3, 29, 13. PAÑĀR. 2, 7, 3. ÇĀH. zu BRU. Âr. Up. S. 113. ऋषो-
णाम् mit den Rshi Ind. St. 3, 398. कृन्दसाम् 8, 120. घलक्तक्य MBh. 3,
11184. इन्द्रस्य 12, 3611. HARIV. 7701. भर्तुः MĀR. P. 129, 35. पितृभिः सह
MBh. 2, 2393. चन्द्र^०, अश्वि^० M. 4, 231. स्कन्द^० MBh. 3, 14648. सालो-
क्चादिचतुष्टय d. i. सालोक्च, सार्ष्टि (सार्ष्टिता), सामीप्य und सात्रप्य Bhāg.
P. 9, 4, 67. PAÑĀR. 1, 8, 22.

सालोक्चता f. dass.: स स्कन्दसालोक्चतामियात् MBh. 3, 14627.

साल्क m. N. pr. eines Mannes TĀRAN. 290.

साल्कण adj. dem Sālhaṇi gehörig: बल RĀĠA-TAR. 8, 3217 (man
könnte aber auch साल्कणेर्वले vermuthen).

साल्कणि m. patron. von साल्कणा RĀĠA-TAR. 8, 2673. 2688. 2702. 2784.
2869. 2884. 2955. 2975. 2996. 3037. 3184. 3248.

सार्व (von 1. सु) m. Soma-Libation RV. 10, 49, 7. — Vgl. प्रातः^०, सत्स^०
und 1. सव.

सावर्हिसेले N. pr. eines Districts Inschr. in Journ. of the Am. Or.
S. 7, 32, 1.

1. सावक (von सु) PAT. zu P. 8, 3, 65, VĀRT. 3.

2. सावक (2. स + श्रवका) adj. (f. श्रा) mit Blyza octandra belegt LĪT.
3, 5, 13. KĀTJ. Çr. 12, 3, 11.

सावकाश (2. स + श्रव^०) adj. (f. श्रा) zur Anwendung kommend PAT.
in MAHĀBH. lith. Ausg. 8, 50, a. Davon nom. abstr. ०त्वं n. Schol. zu P.
7, 2, 106.

सावग्रह (2. स + श्रव^०) adj. 1) zerlegt werdend (ein zusammengesetz-
tes Wort im Padapāṭha) Comm. zu VS. PAṆ. 1, 148. — 2) das Wasser
zurückhaltend, nicht regnend: अम्भोद् Spr. (II) 1753.

सावज्ञ (2. स + श्रवज्ञा) adj. Geringachtung an den Tag legend: अश्वेषु
बाहुवीर्ये च KATHĀS. 27, 139. ०म् adv. s. unter श्रवज्ञा.

सावय (2. स + श्रवय) adj. mit einem Makel versehen, tadelhaft (Go-
gens. निरवय): कर्मन् MBh. 13, 6736. ऐश्वर्य Verz. d. Oxf. H. 51, a, N. 1.

सावधान (2. स + श्रव^०) adj. aufmerksam: ०मनस् Spr. (II) 5802. अतो
यूयं तदवलोकने सावधाना भवत Z. d. d. m. G. 14, 574, 14. ०म् adv. ÇĀK.
88, 4. किम् सावधानम् Spr. (II) 3767 fehlerhaft für किमुतावधानम्. Vgl.
auch unter श्रवधान.

सावधानीभू (सावधान + 1. भू) aufpassen: (तेन) ०भूय स्थितम् Verz. d.
Oxf. H. 155, b, 40. Z. d. d. m. G. 14, 571, 13.

सावधारण (2. स + श्रव^०) adj. eine Beschränkung auf das Erwähnte
mit Ausschluss alles Anderen enthaltend NILAK. 37.

सावधि s. u. श्रवधि 2).

सावन (von 1. सवन) 1) adj. wonach die drei Libationen am Tage bestimmt
werden so v. a. der wahren Sonnenszeit entsprechend: Tag (von einem Son-
nenaufgang bis zum andern), Monat (von 30 Tagen), Jahr (von 360 Tagen);